

Sygn. akt I C 55/22 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brzozowie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący - sędzia PSR Daniel Radwański

Protokolant – st. sekr. sądowy Piotr Polityński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2022 r. w B.;

sprawy z powództwa M. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. D. z siedzibą w B.;

przeciwko H. C.;

o zapłatę 6740,00 zł;

zasadza od pozwanej H. C. na rzecz powoda M. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. D. z siedzibą w B. kwotę 4700,00 zł (cztery tysiące siedemset 00/100) z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia 26 stycznia 2021r. do dnia zapłaty;

oddala powództwo w pozostałym zakresie;

zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 978,28 zł (dziewięćset siedemdziesiąt osiem 28/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Brzozowie kwotę 58,64 zł (pięćdziesiąt osiem 64/100) zł tytułem zwrotu wydatków.

Sędzia PSR Daniel Radwański

Sygn. akt I C 55/22 upr.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 7 września 2022r.

Pozwem z dnia 10 marca 2022r. powód M. D. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. D. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej H. C. kwoty 6740 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 stycznia 2022r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwana zawarła z nim ustną umowę, której przedmiotem było wykonanie przez powoda usług noclegowych dla pracowników firmy R. (...), którzy mieli u pozwanej wykonywać roboty budowlane. Pozwana zgodnie z umową zawartą z R. B. prowadzącym usługi budowlane pod nazwą R. (...) (dalej R. (...)), miała zapewnić pracownikom nocleg na czas wykonywania robót. Powód świadczył w/w usługi w okresie 19 listopada 2020r. do dnia 22 stycznia 2021r. po cenie 35 zł za nocleg w pokoju wieloosobowym i po 45 zł w pokoju jednoosobowym. Ilość noclegów została wykazana zestawieniem w formie tabeli. Za usługę powód wystawił pozwanej fakturę vat nr (...) na kwotę 13040 zł, z czego pozwana zapłaciła łącznie 6300 zł. Ponadto powód podniósł, że pozwana uzyskała

od R. (...) rabat w wysokości 4000 zł, celem pokrycia kosztów noclegów, które jego pracownicy wykorzystali podczas wykonywania prac na innych budowach.

/pozew k.2-5/

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zarzuciła, że pozwany obciążył ją także wynagrodzeniem za noclegi, które nie były świadczone dla pracowników wykonujących prace budowlane u pozwanej i że w całości rozliczyła się z powodem.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k.34-38/.

Między stronami nie było sporne to, że powód i pozwana zawarli ustną umowę świadczenia usług noclegowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 19 listopada 2020r. do dnia 22 stycznia 2021r. pracownicy R. (...) wykonywali prace budowlane u pozwanej. Pozwana na podst. §17 umowy z dnia 5.11.2020r. zobowiązana była do zapewnienia noclegów dla nich (umowa k.9-10). Liczba osób, które nocowały u powoda zmieniała się. Były dni, że nikt nie nocował. Zwykle było to 4-5 osób, ale były też dni, że nikt nie nocował, albo było to aż siedem osób. Powód prowadził w kontakcie z majstrem ekipy budowlanej ewidencję noclegów. Na jej podstawie sporządził wykaz w formie tabeli, w którym były wskazane terminy zajmowania pokoi oraz liczba osób, które w nich spały (k.11). Dane z wykazu stały się postawą żądania zapłaty od pozwanej oraz wystawienia faktury, po zakończeniu świadczenia usługi (k.14).

Pozwana i jej mąż w okresie do końca grudnia 2020r. również odnotowywali ilu pracowników świadczyło u nich pracę, aby wiedzieć, za ile noclegów będą musieli zapłacić (korespondencja pozwanej z S. C. k.44-61).

Dnia 31 grudnia 2020r. powód mailowo kontaktował się z pozwaną i wzywał ją do uregulowania zapłaty za noclegi które miały miejsce do końca 2020 roku. Wysłał jej też tabelę z wykazem noclegów i kosztów, który obejmował kwotę 10205 zł (k.11).

W styczniu 2021r. pozwana przyszła do powoda i zakwestionowała zasadność obciążenia jej za część noclegów znajdujących się w wykazie i poprosiła powoda o sporządzenie wykazu z kolumną, w której wykazana byłaby liczba noclegów zaakceptowanych przez pozwaną. Wykaz ten zawierał łączną kwotę 4165 zł za noclegi, za które pozwana zobowiązała się zapłacić (k.15). Pozwana kwestionowała między innymi koszt noclegów w okresie świąt Bożego Narodzenia oraz osób towarzyszących pracownikom. W tym dniu pozwana dokonała wpłaty na rzecz powoda w kwocie 4150 zł. W pozostałym zakresie, co do kwoty 6040 zł, poleciła powodowi skontaktować się z R. (...). Powód rozmawiał o tym z majstrem R. (...) i on nie potwierdził, żeby to jego firma miała płacić za część noclegów.

W związku z usługami noclegowymi świadczonymi dla pracowników R. (...) w styczniu 2021r. powód sporządził kolejny wykaz, w którym kwotę należną z tytułu noclegów obliczył na 2835 zł.

Prace budowlane świadczone przez R. (...) zakończyły się 22 stycznia 2021r., a 23 stycznia wykonawca wystawił dokument stanowiący rozliczenie umowy, w którym wynagrodzenie należne od pozwanej zmniejszył o kwotę 4000 zł, z tytułu potrącenia za noclegi jego pracowników, które nie były związane z wykonywaniem pracy u pozwanej, za które powód domagał się zapłaty od pozwanej (rozliczenie robót k.18).

Powód kontaktował się z pozwaną telefonicznie oraz w dniach 26.01., 26.02. i 7.04.2021r. drogą e-mail wzywał pozwaną do zapłaty wynagrodzenia w kwotach 6040 zł za listopad –grudzień 2020r. i 2835 za styczeń 2021r.

Na skutek wezwań mąż pozwanej zapłacił powodowi w dniu 16.04.2021r. kwotę 2150 zł (KP k.17). Pozostałej części wynagrodzenia pozwana nie zapłaciła twierdząc, że żądanie zapłaty powinien skierować doR. (...). Poinformowała powoda, że w miesiącu marcu ma być u niej przedstawiciel R. (...) i pozwany będzie się mógł z nim spotkać. Powód przyszedł w umówionym dniu do pozwanej, lecz nie przybył przedstawiciel R. (...).

W lipcu 2021r. powód wysłał pozwanej fakturę, którą pozwana zwróciła (k.21-23).

Powodowi udało się ostatecznie skontaktować z szefem tej firmy (...), który poinformował go, że kwestia noclegów dla pracowników, którzy nie pracowali dla pozwanej została z pozwaną uregulowana w końcowym rozliczeniu i z tego tytułu pomniejszył należne mu wynagrodzenie o kwotę 4000 zł, na pokrycie kosztu tych noclegów (zeznania powoda 1:58 nagrania). Dla potwierdzenia tej okoliczności sporządził pisemne oświadczenie z dnia 28.02.2022r. (k.13).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie świadków S. R., R. D., M. K., D. W., K. P. – k.115, S. C. k.115-116, zeznań powoda M. D. k.116, częściowych zeznań pozwanej H. C. k.116, oraz dokumentów wymienionych w uzasadnieniu.

Zeznania świadków były w całości wiarygodne. Świadkowie potwierdzili, że powód świadczył dla pozwanej usługi noclegowe, ale poza mężem pozwanej nie mieli wiedzy o tym, za ile osób i w jakich terminach pozwana miała powodowi zapłacić. W tym zakresie zeznania świadka S. C. w zakresie noclegów świadczonych dla pozwanej do końca roku 2020r. były wiarygodne. Świadek prowadził bowiem z żoną korespondencję potwierdzoną wydrukami k.44-61, która potwierdzała ilu pracowników R. (...) u nich pracowało w kolejnych dniach. Przeciwnie twierdzenia powoda w tym zakresie nie zostały udowodnione. Za pozostały okres wykonywania prac brak było dowodów, które dałyby podstawę do weryfikacji zgodnie z twierdzeniami pozwanej, liczby noclegów, za które powód miał prawo do zapłaty.

Zeznania pozwanej były wiarygodne w zakresie prowadzenia ewidencji liczny osób pracujących na budowie w okresie listopad-grudzień 2020r. Zeznania pozwanej nie były wiarygodne w części, w której zeznała, że jej wynagrodzenie na rzecz R. (...) za wykonanie prac budowlanych nie zostało pomniejszone o kwotę 4000 zł, z przeznaczeniem jej na zapłatę powodowi za usługi noclegowe, które były udzielone pracownikom nie wykonującym robót u pozwanej. W tym zakresie były one sprzeczne nie tylko z zeznaniami powoda, ale też dokumentem w postaci rozliczenia wykonanych prac z dnia 23.01.2021r., którego prawdziwości pozwana nie podważyła np. poprzez przedstawienie dowodu, że zapłaciła całe wynagrodzenie bez pomniejszenia o w/w rabat. Udzielnie tej ulgi przy rozliczeniu umowy z R. (...), biorąc pod uwagę treść §17 umowy z dnia 5.11.2020r. (k.9-10), nie mogło dotyczyć tych noclegów do których zapewnienia pozwana była zobowiązana. Logiczne jest, jak wynika także z treści oświadczenia R. B. (k.13), że udzielenie tej ulgi miało dotyczyć rozszczeń powoda o zapłatę za noclegi pracowników, którzy wykonywali inne prace niż u pozwanej.

Dokumenty znajdujące się w aktach sprawy nie były kwestionowane przez strony i stanowiły dowody czynności notarialnych dokonanych przez strony oraz korespondencji między nimi.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda było w części uzasadnione i znajdowało uzasadnienie w art. 353 §1 kc i art. 519 §1 kc. Między powodem i pozwaną zawarta została umowa o świadczenie usług hotelarskich o których mowa w art. 3 pkt. 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (tj. Dz.U.2020.2211, ze zm.). Strony zawarły umowę ustnie, nie określając szczegółowo sposobu dokonania rozliczenia za jej wykonanie, wskazując jedynie koszt wynajęcia miejsca noclegowego oraz przybliżony okres i ilość osób, które będą korzystały z noclegów u powoda. Z uwzględnieniem doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania sąd stwierdził, że istota umowy zmierzała do tego, że pozwana powinna zapłacić powodowi za noclegi pracowników, którzy wykonywali u niej prace budowlana, a nie za inne osoby, w tym wykonujecie prace na innych budowach.

Za okres do końca grudnia 2020r. powódka wykazała na podstawie dokumentu prywatnego w postaci wydruku korespondencji między pozwaną, a jej mężem, że liczba osób, które u niej pracowała była inna niż przyjął powód. Wynikało to z faktu, że poza pracownikami R. (...), którzy pracowali u niej, byli też tacy, którzy pracowali na innej budowie. Dlatego za uzasadnione Sąd uznał, że za ten okres pozwana powinna zapłacić powodowi kwotę 4165 zł, z czego w styczniu 2021r. zapłaciła 4150 zł. Do zapłaty pozostało więc 15 zł.

Za kolejny okres do dnia 21.01.2021r. pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na świadczenie przez powoda na jej rzecz usługi w mniejszym zakresie niż wynikał z przedstawionego przez niego wykazu. W tym okresie R. (...) nie wykonywał już prac na innej budowie, zatem uzgodniona z majstrem R. (...) liczba osób, które nocowały u powoda była

podstawą żądania wynagrodzenia od pozwanej. Kwota wynagrodzenia należnego powodowi z tego tytułu wynosiła zatem 2835 zł.

Dlatego, Sąd stwierdził, że pozwana za noclegi pracowników R. (...), którzy wykonywali u niej prace budowlane, powinna zapłacić 7000 zł (4165 + 2835). Pozwana zapłaciła 6300 zł (4150 + 2150), a więc do zapłaty z tego tytułu pozostało 700 zł.

Sąd ustalił, że część usług noclegowych, z których korzystali pracownicy R. (...) nie była świadczona dla pracowników wykonujących prace dla pozwanej. Kwotę tą, na podstawie zweryfikowanego wykazu noclegów za okres od 19.11. do 31.12.2020r. można określić na 6040 zł. Za te noclegi pozwana nie była zobowiązana zapłacić na podstawie umowy z powodem oraz na podst. §17 umowy z R. (...), gdyż jak już Sąd stwierdził, byłoby to sprzeczne z celem umów.

Jednakże powódka po zakończeniu robót zgłaszała pretensje wobec R. (...), że została obciążana wynagrodzeniem za noclegi, z których korzystali pracownicy zatrudnieni na innej budowie. R. (...) uwzględnił to stanowisko pozwanej i udzielił jej rabatu od ceny usługi w wysokości 4000 zł, które to środki miały być przeznaczone na pokrycie kosztów noclegów pracowników, dla których pozwana nie była zobowiązana zapewnić noclegu. Ustalenia te spełniały warunki umowy o przejęcie długu, o której mowa w art. 519 §1 kc. Zgodnie z nim osoba trzecia (pозwana) może wstąpić na miejsce dłużnika (R. (...)), który zostaje z długu zwolniony (dług wobec powoda). Przejęcie długu może nastąpić między innymi przez umowę między dłużnikiem, a osobą trzecią za zgodą wierzyciela; oświadczenie wierzyciela może być złożone którejkolwiek ze stron. Powód został poinformowany przez R. (...) o zawarciu umowy między pozwaną i R. (...) i zaakceptował to, o czym świadczy to, że powołując się na treść tej umowy dochodził zapłaty od pozwanej. Zgodnie z umową pozwana przejęła dług z ograniczeniem do kwoty 4000 zł i w tym zakresie powód mógł dochodzić od niej zapłaty. Pozwana zaprzeczała, że zobowiązała się do pokrycia części długu R. (...) wobec powoda, podnosząc, że wykonawca nie pomniejszył o tą kwotę należnej mu kwoty z tytułu rozliczenia wykonanej usługi. Twierdzenie powódki nie było wiarygodne, gdyż fakt podnoszony przez powoda został udowodniony dokumentem prywatnym w postaci dokumentu z dnia 23.01.2021r. (k.18), a pozwana nie wykazała, że zapłaciła R. (...) kwotę 4000 zł, o której mowa w rozliczeniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał za uzasadnione roszczenie powoda o zapłatę kwoty 4700 zł o czym na podst. art. 353 §1 kc i art. 519 §1 kc orzeczono w pkt. I wyroku. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo. O kosztach Sąd orzekł w pkt. III i IV wyroku na podst. art. 100

Sędzia PSR Daniel Radwański